

gedaan hebt, heb je natuurlijk bij een werkgever ook een voorsprong.'

24

'De corporale elementen zijn bij het ASC verder doorgevoerd dan bij LANX. Dus meer tradities, meer instroom vanuit familie, er wordt meer inzet van je verwacht, et cetera. Het ASC is ook groter en heeft een hardere groentijd. Bij ons is de ontgroening toch meer een studentengrap waar je achteraf om kunt lachen, maar bij het ASC lijkt me dat moeilijker. Een vriend van mij die lid is van het ASC, vertelde bijvoorbeeld dat ouderejaars tijdens de groentijd een ring in een grote vuilniscontainer gooiden en dat de *foeten* (aspirantleden – red.) niet terug mochten komen voordat ze die ring gevonden hadden. Dat gaat mij echt te ver. Het ASC is echt Jiskefet: de Lullo's en Van Binsbergens. Je kunt er natuurlijk niet alleen dat stempel op drukken, want er zijn genoeg mensen die zich niet zo gedragen, maar het is wel een feit dat veel mensen om die reden kiezen voor die club. Er heerst een cultuur waardoor mensen uit elitaire gezinnen daar naartoe gaan. Ik denk inderdaad dat als je die mensen wilt tegenkomen, dat je dan bij het ASC moet zijn, en ook bij LANX. Dat is gewoon zo. Vooral bij bepaalde disputen van het ASC oordelen mensen misschien harder over elkaar en ze zijn meer op uiterlijk dan bij andere verenigingen. Andere verenigingen zijn misschien opener. De cultuur is ook veel meer vastgelegd daar. Er is toch wel een soort machocultuur, een soort bewijscultuur. Dat speelt natuurlijk wel. Dat leidt er ook toe dat mensen met hun ellebogen gaan werken.'

EEN KAMER MET IDEALEN

Een wetenschapper, waarvan ik de naam nooit heb geweten, beweerde eens dat zich dagelijks in ieders hoofd symptomen van elk psychiatrisch ziektebeeld afspelen. Iedereen kent dus zijn neurotische en schizofrene momentjes, meent hij. Bij veel mensen durf ik dat in twijfel te trekken, maar N. kwam behoorlijk in de richting. Ze was onnavolgbaar en leek te balanceren op de rand van waanzin, maar op een innemende manier. Bovendien was ze nooit saai en durfde ze meer dan ik. Daarom waren we vriendinnen.

Op een dag werd N. verliefd op een bestuurslid van de SRVU, de studentenvakbond van de VU. Toen hij een promotiepraatje op ons losliet tijdens een ledenwervingsactie, ontdekte ze dat ze een zwak had voor jongens met principes en lang blond haar. Hij nam ons mee